98 Nolu Açıklama

19 İşçinin 230 Metre Yer Altına Gömülmesinin Sorumlusu,

Sömürü Sistemi Düzenidir!

Türkiye-Kuzey Kürdistan işçi sınıfının başı sağ olsun! Başta, sömürü sisteminin kurbanı olarak patronlar devleti tarafından öldürülen işçilerin aileleri olmak üzere ülkemiz emekçi halklarının başı sağ olsun! 19 işçi kardeşimiz ağır kölelik şartları altında ölüme itilerek katledildi! Acımız dayanılmaz kadar büyükken, hakim sınıflar cesetlerimiz üzerine siyaset yapacak kadar hoyrat bir çirkeflik içindedir! Biz çalışıp üretiyoruz, biz ölüyor öldürülüyoruz, patronlar kasalarını doldurarak saltanat sürüyor! Burjuvazi her gün daha fazla gırtlağımızı sıkıyor, bizleri öldürmekten usanmıyor!

Daha nereye kadar bu ‘’nasır acısını’’ taşıyacağız? Daha ne kadar öleceğiz-öldürüleceğiz? Geleceğimizin bir garantisi var mıdır? En önemlisi de sudan ucuz kılınmış ölümlerimizden-öldürülmemizden ‘’kim’’ sorumludur? Neden ve ‘’kimin’’ için geride acılı bir yaşam bırakarak ölüp gidiyoruz-öldürülüp götürülüyoruz? Acı çekmek ve patronların zenginliği uğruna ölmek kaderimiz midir? Kaderimizi elimize almanın zamanı gelmemiş midir? Geleceğimizi bizi sömürüp ezenlerin elinden alarak, ‘’alın yazımızı’’ değiştirmek mümkün değil midir? Açık ki, mümkündür. Kaderimiz ellerimizdedir. Dünyayı kol pazılarımızda, yaşamı terli alınlarımızda taşımaktayız. Bizlerin ölmesi onların iktidar yaşamı, onların iktidar yaşamı bizim ölmemiz demektir. Tüm yaşam emeğimiz ve yaratıcılığımız üzerinde var olmaktadır. Emeğimiz olmasa onlar yaşayamaz. Gücümüzün farkına varmalı ezenleri sırtımızdan indirmeliyiz!

***

Burjuvazi zenginliğine zenginlik katarak asalaklığa dayalı saltanatını sınırsızca büyütüp sürdürmek için işçi sınıfı ve tüm emekçilerin sırtına kene gibi yapışmakta, vahşi bir sömürü sürdürerek işgücünü en ucuza satın almaktadır. Daha fazla zenginlik ve kar hırsına bağlı olarak tüm yaşama düşmanca saldırmakta, yaşama dair her şeyi tahrip ederek yok etmektedir. Karı uğruna her türlü baskı, zulüm, sömürü ve barbarlığı halklarımıza reva görüp uygulamaktadır. Emek sömürüsünü azami kar ilkesine göre yürütmekte, yoksul dünyanın alın teri ve emeğini haksızca ve aşağılık usullerle gasp etmektedir. Yaşamı yer altında ve yer üstünde olmak üzere emek üretkenliğiyle yaratanlara karşı tam bir düşmanlık ve kesin bir acımasızlık sergilemektedir. Emeklerini azgınca sömürmekte, işgüçlerini yok pahasına satın almaktadır.

Tüm değerleri insanlıktan öteye bencil hırs ve kar güdüsüyle billurlaşan sömürücü sınıflar, ne insana değer vermekte ve ne de doğaya önem vermektedir. İnsan ve doğa yaşamını adeta tarumar etmektedirler. Bu onların sınıf karakterleri gereğidir ve onlardan emekçileri ya da yaşamı koruyup kollamaları elbette beklenemez. Haksız kazançları uğruna emekçi sınıflara yapmadığı ve yapamayacakları hiçbir şey yoktur onların.

Körfezde denizin üstünü kaplayan kuş ölüleri hatırlandığında, kara Afrika'da açlığın son nefesleriyle yıkılmış çocuğun başında bekleyen akbabalar hatırlandığında, salgın hastalıkların periyodik olarak devreye sokulması düşünüldüğünde; küresel ısınmanın yarattığı doğal felaket ve afetler göz önüne getirildiğinde ve saymakla bitmeyen kapitalist marifetlerin tümü mukayese edildiğinde sömürücü sınıfların yaşamı yok eden gerçeği açıkça görülmektedir. Aynı biçimde Bursa Kemalpaşa'daki kömür ocaklarında 19 maden işçisinin topluca katledilmesi daha iyi ve doğru olarak anlaşılmış-açıklanmış olacaktır. Bütün sömürücüler ve sömürücü sistemler özünde aynıdır, marifetleri de ortaktır. Ülkemizde çalışanların ücretten sosyal hak ve yaşamlarına, çalışma koşulları ve iş-işçi güvenliği şartlarına kadar her şeyin emekçilerin yaşamları pahasına sömürücü zengin patron ve işletmecilerin yüksek karlarına-sömürü haklarına göre düzenlendiği temel bir doğrudur. İşçinin yaşamını hiçe sayarak patronun karına tabi olarak düzenlenen çalışma şartlarının tüm ağırlığı neticesinde sayısız iş cinayetlerinin yaşandığına çokça tanıklık yapılmıştır ülkemizde. Bursa'daki toplu katliam da bu niteliğiyle ilk ya da tek örnek değildir. Öncellerini iyi hatırlamaktayız. Zonguldak ve diğer maden ocaklarında tekrar eden rutin katliamlar şimdi Bursa'da gündeme gelmiştir. Çalışma koşullarının çağ dışı ölçülerle ve yaşam hakkını yok edecek derecede katı-ilkel biçimde kapitalist kara angaje edilmesinin sonucu, işçilerin ölmesinden başka bir sonuç doğurmayacaktır elbette.

İşçi cinayetleri kaza ya da rastlantı olarak açıklanamaz ve değildir. Tersanedeki işçi cinayetleri durmuş değildir. Daha yakın zaman önce kapalı araçta taşınan altı kadın işçinin sele kapılan araç içinde çaresizce can verdiğini unutmuş değiliz. Kot taşlamasında hastalığa yakalanarak ve diğer iş kollarında aynı sağlıksız iş koşullarında ölüme sürüklenen işçiler ayrı örneklerdir. Sokak kazılarında toprak altında can veren işçi sayısı az değildir. Her gün değişik bir yerde ve değişik iş koşullarında işçilerin öldüğünü izleyebilmekteyiz. Ki, bu ölümler genel olarak basına yansımamaktadır. Bütün bu ölümlerin sebebi, işçinin yaşamını önemsenmeyip patronun kazancını önemseyerek insanın üstünde tutan sömürücü sınıf zihniyetidir. İnsanlığa düşman tüm politika ve gelişmelerin sorumlusu gerici ve faşist düzenler olduğu gibi, iş cinayetleri ve işçi katliamlarının sorumlusu da aynı düzendir.

Bursa'daki maden işletmesinde yüzlerce metre yer altında kömür tozu yutup ecel terleri dökerek üretimde bulunan 19 ''kara elmas'' işçisinin hazin sonundan komprador bürokratik burjuvazinin iktidarı sorumludur. Sermayenin çıkarları uğruna işletmenin en kötü koşullarda işçi çalıştırıp üretim yapmasına göz yuman devlet iktidarıdır işçi katliamının gerçek suçlusu. Yapılan denetlemelerde işletmenin önemli zafiyetleri tespit edilmesine karşın, işletmeyi kapatmak ya da üretimi durdurmak bir yana, gerekli koşulların yerine getirilmesi suretiyle işletmeye süre tanıyıp aynı koşullarda işçi çalıştırmasına göz yumarak katliama davetiye çıkaran iktidar 19 işçinin ölümünden birinci dereceden sorumludur.

19 işçiye mezar olan kömür işletmesinin metan gazı ölçüm cihazı-sistemi olmamasına, havalandırma sistemi ve tahliye koridorları olmamasına, yardım veya tahliye ekipleri bulundurmamasına ve dinamit patlatılması işleminin uzman ekiplerce yürütme şartlarına uyulmamasına karşın, en önemlisi de tüm bu olumsuz şartların tespit edilmesine rağmen patrona dokunmayıp işçiyi ölüme sürükleyen iktidar açıktan toplu bir katliam yapmıştır. İşçi ölümlerinin altındaki imza devlet düzenine ve sömürücü sisteme aittir.

Burjuvazi son derece kirli ve çirkeftir. İşçilerin ölümleri üzerinden siyasi rant elde etme ve patronu koruma kaygısıyla yalan söyleyecek kadar düşkün ve kokuşmuştur. Grizu patlamasının ilk saatlerinde olay yerinde bulunan Bursa CHP milletvekilinin işletmenin kurallara uygun çalıştığını söylemesi bu çirkefin bariz örneğidir. AKP iktidarı yetkililerinin-bakanının işletmenin denetlenip eksikliklerinin giderilmesi için altı aylık süre tanınmasını pişkince açıklaması ve gerçeği ifade etmesine rağmen işletme hakkında yaptığı açıklamalar bu kirliliği, siyasi kaygıları tasdik eden örneklerdir. Günler geçmesine rağmen cesetlerin çıkarılamaması ve dolayısıyla da ölen-öldürülen işçilerin ailelerine adeta işkence yapılarak dramlarının derinleştirilmesi, iş-işletme şartlarının ne durumda olduğunu gözler önüne sermektedir. Sömürücü sınıflardan yana olan bu düzen değişmedikçe, çalışmaya uygun şartlar tam olarak oluşturulamaz, işçi ölümlerinin önüne geçilemez ve katliamların hesabı sorulamaz.

Dolayısıyla işçi ölümlerinin engellenmesi, son tahlilde ve ancak işçi sınıfı ve tüm emekçi halkların devrimci sınıf mücadelesiyle sömürücü sistemlere son vermek üzere gerici hakim sınıfları alaşağı etmesinden geçer. Bu, devrimci sınıf bilinci, sınıf dayanışması, sınıf örgütlülüğü ve iktidar perspektifli devrimci mücadelesiyle mümkün olacaktır. Bunun için devrimci sınıf örgütlerinde örgütlenmek ve devrimci savaşa başvurmak zorunludur. İşçi ve emekçilerin kendi gerçek örgütü olan Maoist Komünist Parti saflarında örgütlenerek kurtuluş davalarını büyütmeleri gerekli olup tek doğru adım olacaktır.

İnsanlığa düşman işçi katili ve halk düşmanı düzene dur deyip vahşi zulmüne son vermenin tek gerçek yolu devrime davranmak ve onu gerçekleştirmekten geçer. İşçilerin birliği ve örgütlü mücadelesi sömürücü sınıfların tüm kötülükleriyle silinip süpürülmesi için vazgeçilmezdir. Yaşamı üreterek var edenlerin kendi sırtında taşıdığı sömürücü sınıfları ve zalim iktidarlarını devirerek kaderlerini ellerine alması şarttır. Bilumum gerici ve faşist hakim sınıfları güçlü kılan şey işçi ve emekçi halklarımızın kafa-kol emeği, gücü ve ürettiği maddi değerlerdir. Zulümkar sınıfların alaşağı edilmesi için emekçilerin kendi düşmanı sınıflara sunmuş olduğu gücü geri çekmeleri yeterlidir. Üretenler ve üretenlerin emeği olmasa, asalak burjuvazi değil topluma hükmetmeyi, yemek için ekmek bulma kabiliyetinde bile olamaz-değildir. Tek üretici yetenek emekçilerin emeğidir. Emek üretkenliğimize el koymakla yetinmeyip bizleri en kötü şartlar altında çalıştırarak vahşi ölümlere süren ezen-sömüren sınıflara dur diyerek geleceğimizi ellerimize almanın zamanı gelmiş, geçmiştir bile.

Gerici sınıfların faşist diktatörlüğü, ancak 19 işçinin canını aldıktan sonra maden işletmesini altı aylığına da olsa kapatmayı akıl etti. Oysa kapatılmamış olmasından dolayı 19 emekçi kardeşimiz kömür karasına gömülerek can verdi. Denetimlerde ortaya çıkan güvensizlik çalışma şartları uyarınca bu işletme kapatılmış olsaydı bu toplu cinayet işlenmemiş olacaktı. Patronun sömürü çarkı ve karı işçilerin yaşamının üstünde tutulmamış olsa idi

bu elim sonuç yaşanmayacaktı. İşte sömürücü komprador bürokratik burjuva iktidarının gerçek yüzü budur. Daha önce gerekli olduğu halde kapatılmış olsaydı 19 maden işçisi kardeşimiz yaşıyor olacaktı! Bu durumda gerçek faillerin maden işletmesini kapatma şartları oluştuğu halde onu kapatmayanlardan başkası olamaz.

19 işçi kardeşimizin elim ölümlerinden duyduğumuz acıyı başta aileleri olmak üzere tüm işçi sınıfı ve emekçi halklarımızla paylaşıyor, katliamın tüm sorumlularını lanetliyoruz. Öldürülen her işçi kardeşimizin hesabını, dökülen her damla kanın hesabını, devrimci iktidar uğruna yürüttüğümüz mücadelenin zafer yürüyüşünü geliştirme pratiğiyle görme bilincinde olduğumuzu beyan ederiz.

İşçilerin Katili, Patron Ağa Devleti!
Kahrolsun İşçi ve Emekçi Düşmanı Faşist Türk Devleti!
Her Şey Üreten Emekçinin Olacak!
Yaşasın Halk Savaşı!

Maoist Komünist Partisi
Merkez Komitesi Siyasi Bürosu
Aralık 2009